

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 22. júna 2022*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Ochrana fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov – Nariadenie (EÚ) 2016/679 – Článok 38 ods. 3 druhá veta – Zodpovedná osoba – Zákaz, aby prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ odvolal zodpovednú osobu z funkcie alebo ju postihoval za výkon jej úloh – Právny základ – Článok 16 ZFEÚ – Požiadavka funkčnej nezávislosti – Vnútroštátna právna úprava zakazujúca prepustenie zodpovednej osoby v prípade neexistencie závažného dôvodu“

Vo veci C-534/20,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Bundesarbeitsgericht (Spolkový pracovný súd, Nemecko) z 30. júla 2020 a doručený Súdnemu dvoru 21. októbra 2020, ktorý súvisí s konaním:

Leistritz AG

proti

LH,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Arabadžiev, sudcovia I. Ziemele (spravodajkyňa) a P. G. Xuereb,

generálny advokát: J. Richard de la Tour,

tajomník: D. Dittert, vedúci oddelenia,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 18. novembra 2021,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Leistritz AG, v zastúpení: O. Seeling a C. Wencker, Rechtsanwälte,
- LH, v zastúpení: S. Lohneis, Rechtsanwalt,
- nemecká vláda, v zastúpení: J. Möller a S. K. Costanzo, splnomocnení zástupcovia,

* Jazyk konania: nemčina.

- rumunská vláda, v zastúpení: E. Gane, splnomocnená zástupkyňa,
- Európsky parlament, v zastúpení: O. Hrstková Šolcová, P. López-Carceller a B. Schäfer, splnomocnené zástupkyne,
- Rada Európskej únie, v zastúpení: T. Haas a K. Plešniak, splnomocnení zástupcovia,
- Európska komisia, v zastúpení: K. Herrmann, H. Kranenborg a D. Nardi, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 27. januára 2022,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu a platnosti článku 38 ods. 3 druhej vety nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a voľnom pohybe týchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s. 1) (ďalej len „GDPR“).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou Leistritz AG a LH, ktorá v tejto spoločnosti vykonávala funkciu zodpovednej osoby, vo veci ukončenia jej pracovnej zmluvy z dôvodu reorganizácie služieb uvedenej spoločnosti.

Právny rámec

Právo Únie

- 3 Odôvodnenia 10 a 97 GDPR stanovujú:
 - „(10) S cieľom zabezpečiť konzistentnú a vysokú úroveň ochrany fyzických osôb a odstrániť prekážky tokov osobných údajov v rámci Únie, úroveň ochrany práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní týchto údajov by mala byť rovnaká vo všetkých členských štátoch. Konzistentné a jednotné uplatňovanie pravidiel ochrany základných práv a slobôd fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov by sa malo zabezpečiť v rámci celej Únie. ...
 - ...
 - (97) ... Zodpovedné osoby, či už sú alebo nie sú zamestnancami prevádzkovateľa, by mali mať možnosť vykonávať svoje povinnosti a úlohy nezávisle.“
- 4 Článok 37 GDPR, nazvaný „Určenie zodpovednej osoby“, znie:
 - „1. Prevádzkovateľ a sprostredkovateľ určia zodpovednú osobu v každom prípade, keď:
 - a) spracúvanie vykonáva orgán verejnej moci alebo verejnoprávny subjekt s výnimkou súdov pri výkone ich súdnej právomoci;

- b) hlavnými činnosťami prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa sú spracovateľské operácie, ktoré si vzhľadom na svoju povahu, rozsah a/alebo účely vyžadujú pravidelné a systematické monitorovanie dotknutých osôb vo veľkom rozsahu; alebo
- c) hlavnými činnosťami prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa je spracúvanie osobitných kategórií údajov podľa článku 9 vo veľkom rozsahu alebo spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky podľa článku 10.

...

6. Zodpovedná osoba môže byť členom personálu prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, alebo môže plniť úlohy na základe zmluvy o poskytovaní služieb.

...“

- 5 Článok 38 GDPR, nazvaný „Postavenie zodpovednej osoby“, v odsekoch 3 a 5 stanovuje:

„3. Prevádzkovateľ a sprostredkovateľ zabezpečia, aby zodpovedná osoba v súvislosti s plnením týchto úloh nedostávala žiadne pokyny. Prevádzkovateľ ani sprostredkovateľ ju nesmú odvolať alebo postihovať za výkon jej úloh. Zodpovedná osoba podlieha priamo najvyššiemu vedeniu prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa.

...

5. Zodpovedná osoba je v súvislosti s výkonom svojich úloh viazaná povinnosťou zachovávať mlčanlivosť alebo dôvernosť informácií v súlade s právom Únie alebo s právom členského štátu.“

- 6 Článok 39 GDPR, nazvaný „Úlohy zodpovednej osoby“, v odseku 1 písm. b) stanovuje:

„Zodpovedná osoba má aspoň tieto úlohy:

...

b) monitorovanie súladu s týmto nariadením, s ostatnými právnymi predpismi Únie alebo členského štátu týkajúcimi sa ochrany osobných údajov a s pravidlami prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v súvislosti s ochranou osobných údajov vrátane rozdelenia povinností, zvyšovania povedomia a odbornej prípravy personálu, ktorý je zapojený do spracovateľských operácií, a súvisiacich auditov;

...“

Nemecké právo

- 7 § 6 Bundesdatenschutzgesetz (spolkový zákon o ochrane údajov) z 20. decembra 1990 (BGBl. 1990 I, s. 2954), v znení účinnom od 25. mája 2018 do 25. novembra 2019 (BGBl. 2017 I, s. 2097) (ďalej len „BDSG“), nazvaný „Funkcia“, v odseku 4 stanovuje:

„Zodpovedná osoba môže byť odvolaná z funkcie len pri analogickom uplatnení § 626 Bürgerliches Gesetzbuch [(Občiansky zákonník) v znení uverejnenom 2. januára 2002 (BGBl. 2002 I, s. 42, a korigendá v BGBl. 2002 I, s. 2909, a BGBl. 2003 I, s. 738)]. Prepustenie zodpovednej osoby je

nezákonné, pokiaľ nenastali skutočnosti, ktoré verejný orgán oprávňuje prepustiť ju zo závažného dôvodu bez dodržania výpovednej doby. Po skončení výkonu funkcie zodpovednej osoby je prepustenie počas jedného roka nezákonné, pokiaľ verejný orgán nie je oprávnený ju prepustiť zo závažného dôvodu bez dodržania výpovednej doby.“

8 § 38 BDSG, nazvaný „Zodpovedné osoby neverejnoprávnych subjektov“, stanovuje:

„1. Okrem prípadov uvedených v článku 37 ods. 1 písm. b) a c) [GDPR] prevádzkovateľ a sprostredkovateľ určia zodpovednú osobu v prípade, že spravidla zamestnávajú najmenej desať osôb trvalo poverených automatizovaným spracovaním osobných údajov. ...

2. Uplatňuje sa § 6 ods. 4, § 6 ods. 5 druhá veta a § 6 ods. 6; § 6 ods. 4 sa však uplatňuje len vtedy, ak je určenie zodpovednej osoby povinné.“

9 § 134 Občianskeho zákonníka v znení uverejnenom 2. januára 2002 (ďalej len „Občiansky zákonník“) nazvaný „Zákonný zákaz“, znie takto:

„Ak zákon nestanovuje inak, akýkoľvek právny úkon odporujúci zákonnému zakazu je neplatný.“

10 § 626 Občianskeho zákonníka, nazvaný „Ukončenie pracovného pomeru zo závažného dôvodu bez výpovednej doby“, stanovuje:

„1. Každá zo zmluvných strán môže ukončiť pracovný pomer zo závažného dôvodu bez dodržania výpovednej doby, ak vzhľadom na určité skutočnosti nemožno od zmluvnej strany, ktorá vypovedá zmluvu, požadovať pokračovanie pracovného pomeru až do uplynutia výpovednej doby alebo do dohodnutého skončenia pracovného pomeru, a to so zreteľom na všetky okolnosti prípadu a s prihliadnutím na záujmy oboch zmluvných strán.

2. K ukončeniu pracovného pomeru môže dôjsť len v lehote dvoch týždňov. Lehota začína plynúť od okamihu, keď sa zmluvná strana, ktorá môže vypovedať zmluvu, dozvie o skutočnostiach relevantných pre ukončenie pracovného pomeru. ...“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

11 Leistriz je súkromnoprávna spoločnosť, ktorá je podľa nemeckého práva povinná určiť zodpovednú osobu. LH vykonávala v tejto spoločnosti od 15. januára 2018 funkciu „vedúcej oddelenia právnych záležitostí“ a od 1. februára 2018 funkciu zodpovednej osoby.

12 Listom z 13. júla 2018 Leistriz prepustila LH s výpovednou dobou, a to s účinnosťou od 15. augusta 2018, pričom sa odvolávala na reštrukturalizačné opatrenie tejto spoločnosti, v rámci ktorého boli interné právne poradenstvo a oddelenie ochrany údajov prenesené na externé subjekty.

13 Súd nižšieho stupňa rozhodujúce vo veci samej, na ktorých LH spochybnila platnosť svojho prepustenia, rozhodli, že toto prepustenie je neplatné, lebo v súlade s ustanoveniami § 38 ods. 2 v spojení s § 6 ods. 4 druhou vetou BDSG bolo možné LH z dôvodu jej funkcie zodpovednej osoby prepustiť bez výpovednej doby len zo závažného dôvodu. Reštrukturalizačné opatrenie opísané spoločnosťou Leistriz pritom takýto dôvod nepredstavuje.

- 14 Vnútroštátny súd, na ktorý podala Leistriz opravný prostriedok „Revision“, zdôrazňuje, že podľa nemeckého práva je prepustenie LH na základe týchto ustanovení a § 134 Občianskeho zákonníka neplatné. Uvádza však, že uplatniteľnosť § 38 ods. 2 a § 6 ods. 4 druhej vety BDSG závisí od toho, či právo Únie, a najmä článok 38 ods. 3 druhá veta GDPR, umožňujú, aby právne predpisy členského štátu podrobili prepustenie zodpovednej osoby prísnejším podmienkam, ako sú podmienky stanovené v práve Únie. Ak by to tak nebolo, musel by vyhovieť opravnému prostriedku „Revision“.
- 15 Vnútroštátny súd spresňuje, že jeho pochybnosti vychádzajú najmä z rozdielných názorov zastávaných vo vnútroštátnej právnej náuke. Na jednej strane podľa zástancov väčšinového názoru osobitná ochrana pred prepustením upravená v § 38 ods. 2 v spojení s § 6 ods. 4 druhou vetou BDSG predstavuje hmotnoprávne pravidlo pracovného práva, v súvislosti s ktorým Únia nemá nijakú legislatívnu právomoc, takže uvedené ustanovenia nie sú v rozpore s článkom 38 ods. 3 druhou vetou GDPR. Na druhej strane podľa zástancov menšinového názoru je spojenie tejto ochrany s funkciou zodpovednej osoby v rozpore s právom Únie a vyvoláva hospodársky tlak na to, aby zodpovedná osoba po svojom vymenovaní vykonávala túto funkciu trvalo.
- 16 Za týchto podmienok Bundesarbeitsgericht (Spolkový pracovný súd, Nemecko) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 38 ods. 3 druhá veta [GDPR] vykladať v tom zmysle, že bráni ustanoveniam vnútroštátneho práva, ako sú v prejednávanej veci ustanovenia § 38 ods. 1 a 2 a v spojení s § 6 ods. 4 druhou vetou [BDSG], podľa ktorých je prepustenie zodpovednej osoby s výpovednou dobou zo strany prevádzkovateľa, ktorý je jej zamestnávateľom, nezákonné, bez ohľadu na to, či k tomuto prepusteniu došlo v súvislosti s výkonom úloh tejto zodpovednej osoby?

2. V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku kladná:

Bráni článok 38 ods. 3 druhá veta GDPR takým ustanoveniam vnútroštátneho práva, aj keď určenie zodpovednej osoby nie je povinné podľa článku 37 ods. 1 GDPR, ale len podľa práva členského štátu?

3. V prípade, ak je odpoveď na prvú otázku kladná:

Vychádza článok 38 ods. 3 druhá veta GDPR z dostatočného právneho základu, najmä pokiaľ sa vzťahuje na zodpovedné osoby, ktoré sú s prevádzkovateľom viazané pracovnou zmluvou?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 17 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 38 ods. 3 druhá veta GDPR vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ môže prepustiť zodpovednú osobu, ktorá je jeho zamestnancom, len zo závažného dôvodu, aj keď prepustenie nesúvisí s výkonom úloh tejto zodpovednej osoby.

- 18 Z ustálenej judikatúry tak vyplýva, že pri výklade ustanovenia práva Únie treba zohľadniť nielen jeho znenie podľa jeho obvyklého významu v bežnom jazyku, ale aj kontext a ciele sledované právnou úpravou, ktorej je súčasťou (rozsudok z 22. februára 2022, Stichting Rookpreventie Jeugd a i., C-160/20, EU:C:2022:101, bod 29, ako aj citovaná judikatúra).
- 19 V prvom rade, pokiaľ ide o znenie dotknutého ustanovenia, treba pripomenúť, že článok 38 ods. 3 nariadenia GDPR vo svojej druhej vete stanovuje, že „prevádzkovateľ ani sprostredkovateľ ju nesmú odvolať alebo postihovať za výkon jej úloh“.
- 20 Na úvod treba uviesť, že GDPR nedefinuje pojmy „odvolať“, „postihovať“ a „za výkon jej úloh“ uvedené v tomto článku 38 ods. 3 druhej vete.
- 21 Po prvé v súlade s významom, ktorý majú tieto pojmy v bežnom jazyku, skutočnosť, že prevádzkovateľovi alebo sprostredkovateľovi je zakázané odvolať zodpovednú osobu z funkcie alebo ju postihovať, znamená – ako v podstate uviedol generálny advokát v bodoch 24 a 26 svojich návrhov –, že táto zodpovedná osoba musí byť chránená pred akýmkoľvek rozhodnutím, ktoré by ukončilo výkon jej funkcie alebo by ju znevýhodnilo, alebo ktoré by predstavovalo postih.
- 22 V tejto súvislosti by takéto rozhodnutie mohlo predstavovať opatrenie o prepustení zodpovednej osoby prijaté jej zamestnávateľom, ktorým by sa ukončil pracovný pomer medzi touto zodpovednou osobou a týmto zamestnávateľom, a teda aj funkcia zodpovednej osoby v dotknutom podniku.
- 23 Po druhé treba konštatovať, že článok 38 ods. 3 druhá veta GDPR sa v súlade s článkom 37 ods. 6 GDPR uplatňuje bez rozdielu tak na zodpovednú osobu, ktorá je členom personálu prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, ako aj na osobu, ktorá plní úlohy na základe zmluvy o poskytovaní služieb uzavretej s prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom.
- 24 Z toho vyplýva, že článok 38 ods. 3 druhá veta GDPR sa uplatňuje na vzťahy medzi zodpovednou osobou a prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom bez ohľadu na povahu pracovného pomeru medzi nimi.
- 25 Po tretie treba uviesť, že toto ustanovenie stanovuje obmedzenie, ktoré spočíva, ako v podstate zdôraznil generálny advokát v bode 29 svojich návrhov, v zákaze prepustenia zodpovednej osoby z dôvodu založeného na výkone jej úloh, medzi ktoré podľa článku 39 ods. 1 písm. b) GDPR patrí najmä monitorovanie dodržiavania ustanovení práva Únie alebo práva členských štátov v oblasti ochrany údajov, ako aj pravidiel prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa v oblasti ochrany osobných údajov.
- 26 V druhom rade, pokiaľ ide o cieľ sledovaný článkom 38 ods. 3 druhou vetou GDPR, treba po prvé zdôrazniť, že odôvodnenie 97 tohto nariadenia uvádza, že zodpovedné osoby, či už sú alebo nie sú zamestnancami prevádzkovateľa, by mali mať možnosť vykonávať svoje povinnosti a úlohy nezávisle. V tejto súvislosti im takáto nezávislosť musí nevyhnutne umožniť vykonávať ich úlohy v súlade s cieľom GDPR, ktorým je, ako vyplýva z jeho odôvodnenia 10, najmä zaručiť vysokú úroveň ochrany fyzických osôb v rámci Únie a na tento účel zabezpečiť konzistentné a jednotné uplatňovanie pravidiel ochrany základných práv a slobôd týchto osôb v súvislosti so spracúvaním osobných údajov v celej únii (rozsudok zo 6. októbra 2020, La Quadrature du Net a i., C-511/18, C-512/18 a C-520/18, EU:C:2020:791, bod 207, ako aj citovaná judikatúra).

- 27 Po druhé cieľ, ktorým je zabezpečiť funkčnú nezávislosť zodpovednej osoby, ako vyplýva z článku 38 ods. 3 druhej vety GDPR, vyplýva aj z článku 38 ods. 3 prvej a tretej vety, ktorý vyžaduje, aby táto zodpovedná osoba v súvislosti s výkonom jej úloh nedostávala žiadne pokyny a aby podliehala priamo najvyššiemu vedeniu prevádzkovateľa alebo sprostredkovateľa, ako aj z uvedeného článku 38 ods. 5, ktorý v súvislosti s týmto výkonom stanovuje, že uvedená zodpovedná osoba je viazaná povinnosťou zachovávať mlčanlivosť alebo dôvernosť informácií.
- 28 Článok 38 ods. 3 druhá veta GDPR, ktorý chráni zodpovednú osobu pred akýmkoľvek rozhodnutím, ktoré by ukončilo výkon jej funkcie alebo by ju znevýhodnilo, alebo ktoré by predstavovalo postih, ak by súviselo s výkonom jej úloh, sa preto musí považovať za ustanovenie, ktorého cieľom je predovšetkým zachovať funkčnú nezávislosť zodpovednej osoby, a teda zabezpečiť účinnosť ustanovení GDPR. Toto ustanovenie naopak nemá za cieľ celkovo upraviť pracovnoprávne vzťahy medzi prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom a jeho zamestnancami, ktoré môžu byť ovplyvnené len doplnkovo v rozsahu, v akom je to nevyhnutne potrebné na dosiahnutie týchto cieľov.
- 29 Tento výklad je po tretie podporený kontextom, do ktorého patrí uvedené ustanovenie, a najmä právnym základom, na základe ktorého normotvorca Únie prijal GDPR.
- 30 Z preambuly GDPR totiž vyplýva, že toto nariadenie bolo prijaté na základe článku 16 ZFEÚ, ktorého odsek 2 okrem iného stanovuje, že Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom ustanovia pravidlá, ktoré sa vzťahujú na ochranu fyzických osôb, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie, ako aj členskými štátmi pri výkone činností, ktoré patria do pôsobnosti práva Únie, a pravidlá, ktoré sa vzťahujú na voľný pohyb takýchto údajov.
- 31 Okrem osobitnej ochrany zodpovednej osoby stanovenej v článku 38 ods. 3 druhej vete GDPR stanovenie pravidiel o ochrane zodpovednej osoby zamestnanej prevádzkovateľom alebo sprostredkovateľom pred prepustením naopak nepatrí pod ochranu fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov, ani pod voľný pohyb týchto údajov, ale do oblasti sociálnej politiky.
- 32 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa článku 4 ods. 2 písm. b) ZFEÚ majú Únia a členské štáty v oblasti sociálnej politiky spoločnú právomoc v zmysle článku 2 ods. 2 ZFEÚ, pokiaľ ide o aspekty vymedzené v Zmluve o FEÚ. Ďalej, ako spresňuje článok 153 ods. 1 písm. d) ZFEÚ, Únia podporuje a dopĺňa činnosti členských štátov v oblasti ochrany pracovníkov v prípade skončenia pracovnej zmluvy (pozri analogicky rozsudok z 19. novembra 2019, TSN a AKT, C-609/17 a C-610/17, EU:C:2019:981, bod 47).
- 33 Vzhľadom na to, ako vyplýva z článku 153 ods. 2 písm. b) ZFEÚ, Parlament a Rada môžu prijať v tejto súvislosti minimálne požiadavky prostredníctvom smerníc, pričom takéto minimálne požiadavky nesmú podľa judikatúry Súdneho dvora z hľadiska článku 153 ods. 4 ZFEÚ brániť členskému štátu v tom, aby si ponechal alebo zaviedol prísnejšie ochranné opatrenia zlučiteľné so Zmluvami (pozri v tomto zmysle rozsudok z 19. novembra 2019, TSN a AKT, C-609/17 a C-610/17, EU:C:2019:981, bod 48).
- 34 Z toho vyplýva, ako v podstate zdôraznil generálny advokát v bode 44 svojich návrhov, že každý členský štát môže pri výkone svojej právomoci, ktorú si ponechal, stanoviť osobitné ochranné ustanovenia v oblasti prepustenia zodpovednej osoby, pokiaľ tieto ustanovenia sú v súlade s právom Únie a predovšetkým s ustanoveniami GDPR, najmä s jeho článkom 38 ods. 3 druhou vetou.

- 35 Konkrétne, ako uviedol generálny advokát v bodoch 50 a 51 svojich návrhov, takáto zvýšená ochrana nesmie ohroziť dosiahnutie cieľov GDPR. O taký prípad by išlo vtedy, ak by táto ochrana bránila tomu, aby prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ prepustil zodpovednú osobu, ktorá by už nemala odborné znalosti požadované na výkon jej úloh alebo ktorá by tieto úlohy nevykonávala v súlade s ustanoveniami GDPR.
- 36 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že článok 38 ods. 3 druhá veta GDPR sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ môžu prepustiť zodpovednú osobu, ktorá je jeho zamestnancom, len zo závažného dôvodu, aj keď prepustenie nesúvisí s výkonom úloh tejto zodpovednej osoby, pokiaľ takáto právna úprava neohrozí dosiahnutie cieľov GDPR.

O druhej a tretej otázke

- 37 S ohľadom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú a tretiu otázku.

O trovách

- 38 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

Článok 38 ods. 3 druhá veta nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ môžu prepustiť zodpovednú osobu, ktorá je jeho zamestnancom, len zo závažného dôvodu, aj keď prepustenie nesúvisí s výkonom úloh tejto zodpovednej osoby, pokiaľ takáto právna úprava neohrozí dosiahnutie cieľov tohto nariadenia.

Podpisy